

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 11 maja 2020 r.
(OR. en)

7899/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0074 (NLE)

ACP 26
WTO 77
COLAC 22
RELEX 318
SERVICES 19

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	8 maja 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 185 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 185 final.

Zał.: COM(2020) 185 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.5.2020 r.
COM(2020) 185 final

2020/0074 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy art. 230 Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”), w związku z planowanym przyjęciem decyzji dotyczącej ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług w ramach umowy.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Umowa o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a CARIFORUM

Umowa ta została podpisana w dniu 15 października 2008 r. między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony. Jest ona stosowana tymczasowo od dnia 29 grudnia 2008 r.

2.2. Komitet ds. Handlu i Rozwoju

Komitet ds. Handlu i Rozwoju utworzono na mocy art. 230 umowy. W jego skład wchodzi przedstawiciele stron, z zasady na szczeblu wysokich urzędników. Komitet ds. Handlu i Rozwoju odpowiada za kwestie związane z handlem i rozwojem w ramach umowy. W odniesieniu do kwestii handlowych Komitet nadzoruje i jest odpowiedzialny za wdrożenie i właściwe stosowanie postanowień umowy (w tym postanowień związanych z handlem usługami). W odniesieniu do kwestii związanych z rozwojem Komitet ds. Handlu i Rozwoju wspomaga Wspólną Radę CARIFORUM–UE w pełnieniu jej funkcji dotyczących współpracy w zakresie rozwoju wchodzących w zakres umowy.

Decyzją nr 1/2010 Wspólnej Rady CARIFORUM–UE z dnia 17 maja 2010 r. ustanowiono regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Handlu i Rozwoju oraz regulaminy wewnętrzne wszystkich komitetów specjalnych, które mogą zostać ustanowione na podstawie art. 230 ust. 4 umowy.

2.3. Planowany akt Komitetu ds. Handlu i Rozwoju

Zgodnie z art. 230 ust. 4 umowy Komitet ds. Handlu i Rozwoju może w ramach wykonywania swoich funkcji ustanawiać i nadzorować wszelkie komitety i organy specjalne zajmujące się sprawami podlegającymi jego kompetencjom oraz ustalać ich skład i obowiązki oraz ich regulaminy wewnętrzne.

Handel usługami jest ważną dziedziną wchodzącą w zakres tytułu 2 umowy i został uznany przez członków CARIFORUM na wielu spotkaniach dwustronnych za kluczowy dla ich rozwoju i wzrostu gospodarczego. Na posiedzeniu Wspólnej Rady CARIFORUM–UE w listopadzie 2017 r. stwierdzono potrzebę ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług w celu bardziej szczegółowego uregulowania wszystkich kwestii handlowych związanych z usługami w ramach umowy. Na ósmym dorocznym posiedzeniu Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju, które odbyło się w Saint Lucia w dniu 6 grudnia 2018 r., kontynuowano dyskusję na temat funkcji i składu tego komitetu specjalnego. Projekt decyzji Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju w sprawie ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług załączony do niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady odzwierciedla dyskusje przeprowadzone w tej sprawie między stronami.

Do Komitetu Specjalnego ds. Usług powinien mieć zastosowanie regulamin wewnętrzny ustanowiony dla wszystkich komitetów specjalnych, które mogą zostać ustanowione na podstawie art. 230 ust. 4 umowy, przyjęty decyzją nr 1/2010 Wspólnej Rady CARIFORUM–UE.

Komitet ds. Handlu i Rozwoju ustanawia komitety lub organy specjalne w drodze decyzji. Proponuje się ustanowienie Komitetu Specjalnego ds. Usług decyzją Komitetu ds. Handlu i Rozwoju po zakończeniu procedury.

2.4. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Stanowisko Unii jest zgodne z obowiązującymi przepisami w tej dziedzinie.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Handlu i Rozwoju w ramach umowy w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług. Stanowisko, jakie ma być zajęte, powinno opierać się na projekcie decyzji Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju, załączonym do niniejszego wniosku dotyczącego decyzji Rady.

W projekcie decyzji określono rolę, funkcje i skład planowanego Komitetu Specjalnego ds. Usług. W szczególności w art. 2 projektu decyzji określono funkcje Komitetu Specjalnego ds. Usług. Do głównych funkcji Komitetu należy nadzór nad wszystkimi aspektami tytułu II części II umowy odnoszącymi się do handlu usługami, wspieranie Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju w tym obszarze oraz formułowanie zaleceń dla Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju oraz Podkomitetu Technicznego ds. Współpracy na rzecz Rozwoju w celu poprawy stosowania i funkcjonowania postanowień umowy dotyczących usług.

Art. 3 stanowi, że Komitet Specjalny składa się z przedstawicieli UE, z jednej strony, i przedstawicieli państw sygnatariuszy CARIFORUM, z drugiej strony.

Projekt decyzji stanowi również, że Komitet Specjalny ds. Usług będzie pełnił funkcję forum, na którym Strony będą wymieniać się doświadczeniami, informacjami i najlepszymi praktykami oraz przeprowadzać konsultacje w kwestiach związanych z celami określonymi w tytule II części II umowy i istotnych dla handlu pomiędzy Stronami. Projekt decyzji odzwierciedla dyskusje, które odbyły się między stronami.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komitet CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony.

Akt, do przyjęcia którego wzywa się Komitet CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 230 ust. 4 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii należy zająć stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

W art. 3 TFUE wspólną politykę handlową określono jako należącą do wyłącznych kompetencji Unii.

4.4. Proporcjonalność

Niniejszy wniosek jest niezbędny w celu ustanowienia ewentualnego komitetu specjalnego, zgodnie z art. 230 ust. 4 umowy oraz regulaminem wewnętrznym Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju.

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

4.5. Wybór instrumentu

Niniejszy wniosek jest zgodny z art. 218 ust. 9 TFUE przewidującego przyjęcie przez Radę decyzji ustalających stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę międzynarodową. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

4.6. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Planowany akt należy opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu przez Komitet CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowę o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony² („umowa”), podpisano dnia 15 października 2008 r. i jest ona stosowana tymczasowo od dnia 29 grudnia 2008 r.
- (2) Zgodnie z art. 230 ust. 4 umowy Komitet CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju może ustanawiać i nadzorować wszelkie komitety specjalne zajmujące się sprawami podlegającymi jego kompetencjom.
- (3) W celu skuteczniejszego uregulowania wszystkich kwestii związanych z umową odnoszących się do handlu usługami należy ustanowić Komitet Specjalny ds. Usług, którego zadaniem będzie wykonywanie funkcji określonych w projekcie decyzji Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju załączonym do niniejszej decyzji.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds. Usług.
- (5) Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju, powinno opierać się na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju ustanowionego na mocy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami CARIFORUM, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do ustanowienia Komitetu Specjalnego ds.

² Dz.U. L 289 z 30.10.2008, s. 3.

Usług, opiera się na projekcie decyzji Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju dołączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii zasiadający w Komitecie CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju mogą wyrazić zgodę na niewielkie zmiany w projekcie decyzji tego komitetu bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja Komitetu CARIFORUM–UE ds. Handlu i Rozwoju zostaje opublikowana po jej przyjęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*